

Vi ser også med tilfredshed, at hele ideen om en Vestunion under EU nu er ved at blive lagt i mølposen, at den allerede er blevet skrottet, og at man nu i langt større grad taler om, at der skal være en europæisk afdeling af NATO, for det er jo en langt mere tiltalende fremtid og som sagt også en langt mere sandsynlig fremtid.

Vi har i Fremskridtspartiet hele tiden været imod, at man oprettede Vestunionen. Vi har ikke haft noget imod, at man lavede en lille-søster til NATO, om jeg så må sige, hvor man også har mulighed for at diskutere centrale problemer i Europa, men det er meget vigtigt, at det til stadighed er en fast del af NATO, og at det er i NATO-samarbejde og NATO-sammenhæng, beslutningerne bliver truffet. Og dermed har jeg også sagt, at vi i Fremskridtspartiet lægger vægt på, at USA og Canada er med i det samarbejde.

Det, der så kan undre mig, er jo, at regeringen bevæger sig i den retning, som regeringen gør. For regeringen består jo for tiden af partierne Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, to partier, der mere end nogen andre i sin tid kæmpede hårdt for de såkaldte fodnoter og gjorde alt, hvad de kunne, for at lægge NATO hindringer i vejen. Og så pludselig i dag kan Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre næsten ikke komme til at overhale hinanden for, at nu skal NATO bare udvikle sig, nu skal NATO bare have lov. Men det kan selvfølgelig være, at det skyldes, at efter Murens fald mangler de deres åndelige vejleder i, hvordan man skal stemme i Folketinget.

Lad mig så sige med hr. Arne Melchior's ord in mente, at Fremskridtspartiet ikke umiddelbart kan støtte regeringens forslag til vedtagelse. Hr. Arne Melchior sagde jo så flot, at det er et ganske tyndt forslag til vedtagelse, at det stort set er som at række tungen ud ad vinduet, og at det kun skal bruges som et afværgeforslag i forhold til det af SF fremsatte forslag til vedtagelse.

Jeg synes i øvrigt, at det er kritisabelt, at regeringen ikke har et stærkere bud på, hvad der skal ske i fremtiden i forhold til NATO, men vi får jo nok at se, at der udkrystalliserer sig noget mere.

På baggrund af det, jeg har sagt her, og på grundlag af ordlyden i SF's forslag til vedtagelse, kan vi til gengæld støtte det forslag til vedtagelse, netop ud fra det synspunkt, at skal

NATO have lov til at arbejde uden for NATO-området, må det kræve et FN-mandat.

Og afslutningsvis er det ikke nogen hemmelighed, at Enhedslistens forslag til vedtagelse kan vi afgjort ikke stemme for.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):
Der er først et par bemærkninger til hr. Holger K. Nielsen:

Det forholder sig ikke sådan, at der foreligger et forslag fra den tyske regerings side vedrørende det at give afkald på førstegangsbrug af atomvåben. Det har været nævnt fra tysk side, men der foreligger ikke noget forslag.

Jeg synes i øvrigt, at både hr. Søvnal og hr. Holger K. Nielsen skulle notere sig, at den samme tyske udenrigsminister, som de i øvrigt citerede med tilslutning, jo også går ind for opstillingen af den militære trussel over for Slobodan Milosevic i forbindelse med Kosovo-konflikten. Det synes jeg må være interessant ikke mindst for SF at notere sig.

Hele den nukleare del af det strategiske koncept forudses at ville fortsætte uændret. Og jeg mener ikke, at det er hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at ændre ved dét. Jeg har et meget pragmatisk syn på den sag. Jeg lægger mærke til, at med udgangspunkt i den gældende strategi på dette område – også omfattende det nukleare – har det været muligt at nedbringe antallet af landbaserede atomvåben i Europa med 90 pct. Den strategi har altså ikke stået i vejen for at gennemføre en omfattende – og jeg synes meget velkommen – nedbringelse af atomarsenalerne i Europa, og en fastholdelse af status quo på dette område står heller ikke i vejen for, at vi kan komme videre i de kommende år med atomnedrustningen. Det er de argumenter, som for mig spiller en særlig rolle ved vurderingen af den side af sagen, hvortil i øvrigt kommer, at det jo er fuldstændig oplagt, at ingen af atommagterne – hverken de vestlige eller Rusland – har i sinde at give afkald på førstegangsbrug.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger om folkeretten. Det har spillet en rolle i debatten i dag, hvad folkeret er for noget, og jeg vil da gerne understrege, at folkeret i hvert fald ikke er noget statisk, men at folkeretten udvikler sig. Udviklingen i disse måneder og år er jo præget af nydannelser, og jeg vil nævne nogle af dem.

For eksempel åbnede den kolde krigs afslutning mulighed for at etablere særlige straffedomstole for krigsforbrydere fra det tidligere